

Dosar nr. 2ra-1259/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani
(judecător Lilia Lupașco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
(judecători Cimpoi Iulia, Danilov Aliona, Secrieru Ion)

Î N C H E I E R E

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Pascal,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Coproprietarilor în Condominiu 55/133 împotriva Tatiane Pascal cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile comunal-locative și a cheltuielilor de judecată
împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Pascal și menținută hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 20 martie 2017, Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/133 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Pascal cu privire la încasarea datoriei de plată pentru întreținerea blocului locativ și recuperarea cheltuielilor de judecată (f.d. 6-8).

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în temeiul procesului-verbal din 27 septembrie 2009 al Adunării Generale a membrilor ACC 55/133, cu votul majorității din numărul total al membrilor, s-a decis stabilirea plății obligatorii pentru întreținerea blocului, în sumă de 150 lei lunar pentru fiecare apartament.

A indicat că, ședința din 27 septembrie 2009 a fost declarată deliberativă, iar deciziile votate au devenit obligatorii pentru toți membrii asociației.

A notat că, la adresa mun. Chișinău, xxxxxxxx care aparține cu dreptul de proprietate/folosință membrului Tatiana Pascal, din anul 2008, pentru neachitarea plăților lunare pentru întreținerea blocului locativ, pârâtul a acumulat o datorie în mărime de 4 931,85 lei.

Reclamantul a remarcat că, în conformitate cu art. 617 alin. 2 lit. (a) al Codului civil, are dreptul să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară deoarece este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației, însă necătând la aceasta pârâtul este informat prin intermediul facturilor lunare despre sumele restante pe care le ignoră. 7

Reieșind din faptul că debitorul nu a achitat până în prezent datoria este cert faptul că încasarea acesteia este imposibilă pe cale amiabilă, iar unica soluție legală este doar adresarea în instanța de judecată și încasarea forțată a datoriei în mărime de 4931,85 lei.

Reclamanta solicită încasarea din contul pârâtei Tatiana Pascal în beneficiul său datoria în sumă de 4 931,85 lei, taxa de stat în sumă de 255,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000,00 lei.

De drept, reclamanta își întemeiază pretențiile în baza art. 20 alin. 1, lit. d), 21 lit. c), 22 alin. 1 și art. 26 alin. 5, lit. j) al Legii condominiului în fondul locativ, art. 619 alin. (1), art. 1030 alin. (1) Cod Civil.

Prin hotărârea din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de Tatiana Pascal a fost admisă parțial. A fost încasat de la Tatiana Pascal în beneficiul Asociației Coproprietarilor în Condominiu suma de 4 931,85 lei cu titlu de datorie pentru întreținerea blocului locativ, acumulată în perioada 01 septembrie 2015 – 01 februarie 2017, suma de 270,00 lei cu titlu de taxă de stat achitată la înaintarea acțiunii în judecată și suma de 200,00 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, cererea de încasarea a cheltuielilor de asistență juridică a fost respinsă(f.d. 39-40).

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 iunie 2017, Tatiana Pascal a declarat apel împotriva hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor înaintate de către Asociația Coproprietarilor în Condominiu nr. 55/133 (f.d.43).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia emisă la 06 februarie 2018, a respins apelul declarat de Tatiana Pascal, cu menținerea hotărârii din 18 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Instanțele ierarhic inferioare în temeiul art. 1, art. 12 alin. (1), art. 14 alin. (1), (2) Legea condominiului în fondul locativ nr. 913 din 30 martie 2000, art. 3 alin. (1), art. 25 alin (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402 din 24 octombrie 2002, pct. 17 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 ianuarie 2002, au constatat obligația pârâtei de a achita suma datoriei de 4 931,85 lei pentru serviciile comunale prestate pentru întreținerea blocului. Or, prin beneficierea de serviciile gestionarului fondului locativ înglobează și obligația corelativă de achitare a serviciilor acestuia, obligație ce ține de esența contractului de prestări servicii. Iar acceptarea și necontestarea relațiilor stabilite între ACC nr. 55/133 și Tatiana Pascal urmează a fi interpretate ca relații de prestări servicii, or, pârâta a beneficiat efectiv de serviciile comunale și necomunale, livrate prin intermediul reclamantei.

La 25 aprilie 2018, Tatiana Pascal a declarat recurs împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată. De asemenea, recurenta a solicitat încasarea din contul intimatului ACC nr. 55/133 în beneficiul Tatiane Pascal a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea apelului în mărime de 202,50 lei și la depunerea recursului în mărime de 101,25 lei. (f.d. 86-91).

În susținerea recursului, recurentul a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și neîntemeiată, și care nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante ale speței.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 28 mai 2018 Curtea Supremă de Justiție a expedit intimatului, ACC nr. 55/133 o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective (f.d. 95).

În termenul acordat pentru depunerea referinței, intimatul nu a beneficiat de dreptul său procedural, nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat. Prin urmare, având în vedere că nu a fost prezentată referință în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Verificând argumentele invocate de Tatiana Pascal în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art.429 alin.(5).

În conformitate cu art. 429 alin. (4) și (5) Codul de procedură civilă, nu pot fi atacate cu recurs:

- a) deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare care nu se supun niciunei căi de atac;
- b) hotărârile în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374;
- c) deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Nu pot fi atacate cu recurs hotărârile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea apelului prevăzută de lege. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația, în partea care se referă la înrăutățirea situației. O hotărâre susceptibilă de apel și de recurs poate fi atacată, în cadrul termenului de apel, direct cu recurs dacă părțile consimt expres în fața primei instanțe prin înscris autentic sau prin declarație verbală consemnată expres în procesul-

verbal. În acest caz, recursul poate fi exercitat numai pentru încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material.

În speță, recursul este declarat împotriva deciziei din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, care poate fi atacată cu recurs și respectiv recursul declarat de Tatiana Pascal nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul art. 433 lit. a¹) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În corespundere cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei civile denotă faptul că decizia din 06 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces la 12 martie 2018 (scrisoarea de însoțire nr. 3378 – f.d. 84), astfel recursul depus la 25 aprilie 2018 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat de Tatiana Pascal, care este participant la proces, astfel temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Cod de procedură civilă nu are incidență.

Potrivit art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, completul relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate supra, completul conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate la art. 433 lit. a¹), b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului raportor cu privire la încadrarea celor invocate în recurs în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2)-(4) Cod de procedură civilă, completul constată existența temeiului de inadmisibilitate stipulat la art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Conform art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Aceste dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii a 2-a, Cap. XXXVIII, Cod de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește în exclusivitate probleme de drept material și procedural, verificându-se legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, sarcina instanței de recurs la această etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În speță, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Iar din conținutul cererii de recurs rezultă că, în mare parte, recurentul a reluat criticile formulate în fazele procesuale anterioare, asupra cărora instanța de apel și instanța de fond s-au pronunțat cu suficientă putere de convingere, iar invocarea pretinselor încălcări admise de instanța de apel și prima instanță nu sunt suficient de fundamentate și nu au vocația de a conduce la modificarea soluției în prezenta cauză civilă.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității

recursului, or, prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul învederează că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Din considerentele nominalizate și având în vedere faptul că instanțele ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor, argumentele principale ale recursului, care sunt similare argumentelor invocate în instanța de fond și instanța de apel, au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordinea de apel și în instanța de fond, completul ajunge în mod unanim la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Pascal inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tatiana Pascal se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

